

Torah from Around the World

Sjabbat 22 januari 2011 / 17 sjewat 5771

Sidra Jitro, Sjemot [Exodus] 18:1-20:23/26

Tanach blz. 145-150

Haftara: Jesjaja 6:1-13

Tanach blz. 810-811

Commentaar door Rabbi Joan Glazer Farber, R.J.E. (Reform Jewish Educator).

Docent volwassenenonderwijs bij de Union for Reform Judaism (USA).

[Het Engelse origineel](#)

Vertaling: Rachel Reedijk

Wat stelt ons in staat echt te zien?

Ieder jaar wanneer wij sidra Jetro lezen, neigen velen van ons ertoe zich te concentreren op de latere delen in de sidra. We worden gegrepen door de ontzagwekkende en luisterrijke sfeer bij de berg Sinai. We zien de donkere wolk voor ons en horen in gedachten de donderslagen. We spreken opnieuw met onszelf af dat we ons zullen houden aan *naäsee wenisjma* – we spreken uit dat we bereid zijn te handelen en te luisteren. We ervaren de kracht van de Goddelijke Aanwezigheid in ons midden.

Voorafgaand aan dit inspirerende deel van de tekst vinden we een andere tekst die eerder over menselijke dan over goddelijke eigenschappen gaat. Kort nadat Jitro, Mosjee's schoonvader met Tzipora en de jongens in het kamp arriveert, praten Jitro en Mosjee elkaar bij. Mosjee doet verslag van de gebeurtenissen die geleid hebben tot hun hereniging in de woestijn, en vertelt van zijn gevoel verantwoordelijk te zijn voor ALLE noden en zorgen van het volk. “De volgende dag sprak Mosjee recht over het volk. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat stonden de mensen om hem heen” (Sjemot 18:13). Mosjee zette zich neer om recht te spreken over het volk – alleen hij kon deze klus klaren. Bovendien dacht Mosjee niet alleen dat hij de enige was die over deze capaciteiten beschikte, hij zat ook nog eens terwijl het volk stond en wachtte. Terwijl het volk urenlang moest staan en wachten, verloren ze de hoop ooit nog eens door Mosjee gehoord te worden, laat staan dat zij van hem een uitspraak konden verwachten. Het volk raakte door deze gang van zaken gedemoraliseerd en toen Jitro zag hoe het allemaal toeging, begreep hij hun verdriet, frustratie en ongemak.

Jitro wordt de stem van de rede. “Het is niet verstandig wat je doet. Jij zult er zelf nog onder bezwijken en de mensen die bij je komen ook. Dit is een veel te zware taak voor je, je kunt die niet alleen aan” (Sjemot 18:17-18). Mosjee moest er op gewezen worden dat hij dit anders kon aanpakken en dit advies moest van buiten komen (“vreemde ogen dwingen”). Jitro reikte een nieuw gezichtspunt aan, en omdat hij geen deel uitmaakte van de gemeenschap, kreeg hij Mosjee door en zag hij duidelijk dat deze alles in eigen hand hield vooral omdat hij zichzelf

als bijzonder belangrijk beschouwde; door Mosjee daarmee te confronteren kon Jitro hem duidelijk maken dat hij het anders moest aanpakken.

Zodoende stelde Jitro Mosjee in staat zich op zijn andere verplichtingen te richten, en het volk voor te bereiden op Het Momentop de berg. Mogen wij allen gezegend worden met een Jitro in ons leven, die laat zien dat we een andere weg kunnen bewandelen.